

A Pécsi Ítéltábla a ... Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. ifj. ... Zoltán ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe.) felperesnek - az Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztálya (ügyintéző: dr. Sári Péterné beosztott bíró címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. február 16. napján kelt, 66.P.25.220/2014/5-I. számú ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 80.000 (nyolcvanezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a felperes a Fővárosi Törvényszék előtt pert indított a V Kft. „f.a.” és társai alperesek ellen, melyben a pertárgyértéket 500.000.000 forintban határozta meg. A Fővárosi Törvényszék 2011. július 21. napján kelt, 27.P.26.844/2010/18. számú végzésével a felperest jogi képviselője útján tájékoztatta - jogszabályváltozásra tekintettel - arról, hogy a kiemelt jelentőségű ügyekre vonatkozó különleges szabályok szerint kell az eljárást lefolytatni, és a per soronkívüliséget élvez. A felperes ezt követően leszállította a kereseti kérelmét 300.000.000 forint pertárgyértékre.

A Fővárosi Törvényszék 27.P.26.884/2010/39. számú részítéletét a alperes neve 7.Pf.20.775/2012/5. számú határozatával hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára utasította. A Fővárosi Törvényszék az új eljárásban 27.P.23.461/2012. számon hozott ítéletet, amelyet a alperes neve 2013. június 19. napján kelt, 7.Pf.20.443/2013/6. számú ítéletével a per fő tárgya tekintetében helybenhagyott. A másodfokú határozatot az irányadó szabályokkal szemben 15 napon túl, a 16. napon küldte vissza a alperes neve a Fővárosi Törvényszéknek.

A másodfokú határozatot a felperes új képviselője, a ... Ügyvédi Iroda vette át 2013. július 30. napján. A felperes jogi képviselője útján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő 2013. szeptember 21-én, azt azonban a Kúria Pfv.I.21.626/2013/3. számú határozatával hivatalból elutasította. Indokolásában kifejtette, hogy a per soron kívüli jellegére tekintettel a Pp.104/A.§-a nem irányadó, így a felperes a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére nyitva álló határidőt elmulasztotta.

A felperes a jelen keresetében 1.000.000 forint vagyoni kártérítés és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Előadta, hogy a alperes neve a másodfokú határozatnak az elsőfokú bíróság részére történő visszaküldésével egy napot késett, ezért a felperes joggal hihette, hogy az eljárás elvesztette a soron kívüli státuszát, és nem vonatkoznak rá a különleges szabályok.

Továbbá amennyiben az ügyvéd vagy ügyfél késedelmeskedik, azt szankcióval sújtja a bíróság, ezért a bíróságnak is viselnie kell a saját késedelme következményeit.

Emellett hivatkozott arra is, hogy a megismételt eljárásban is figyelmeztetni kellett volna a feleket arra, hogy az eljárás nem tartozik a Pp.104/A.§-a hatálya alá. Véleménye szerint ezt minden törvénykezési szünet előtt a bíróságnak meg kell tennie, és ez is a gyakorlat.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Elismerte, hogy a alperes neve valóban a 16. napon küldte vissza a Fővárosi Törvényszéknek az iratokat, azonban az egy napos késedelemmel kapcsolatban a felperest semmiféle kár nem érte. Egyebekben az alperes a kár összegét sem bizonyította.

A Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára, külön felhívásra 60.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Indokolásában kifejtette, hogy a Ptk.339.§-ának (1) bekezdése alapján nem jár kártérítés a felperesnek, mert annak ellenére, hogy az alperes kétségtelenül jogszabályt sértett az egy napos késedelemmel, e magatartásával összefüggésben a felperest kár nem érte. Részére a törvényszék a másodfokú határozatot szabályszerűen kézbesítette a tértivevény tanúsága szerint, és ekkor nyílt meg a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére nyitva álló, a különleges szabályok szerint 30 napos határidő. A törvényes határidő ekként a felperes számára nem rövidült meg.

Rögzítette, hogy a Pp.386/A. és B.§-ai szerint az elsőfokú bíróság által a pertárgyérték 400.000.000 forint feletti voltára tekintettel elrendelt soronkívüliség az eljárás minden szakaszára, a rendes és rendkívüli perorvoslatokra is kiterjed. Arról a feleket külön tájékoztatni nem kell.

Amennyiben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására utasítja a másodfokú bíróság a hatályon kívül helyezéssel együtt, az nem jelent külön eljárást, hanem csupán ugyanannak az ügynek az újabb tárgyalását.

A Pp.386/G.§-a szerinti 15 napos határidőt egy nappal túllépte az alperes, azonban ezzel nem vesztette el az eljárás a kiemelt jelentőségű ügyekre vonatkozó jellegét. A Pp.386/I.§-ában írt 30 napos határidő megillette a felperest is, aki ezt elmulasztotta.

E határozattal szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú határozatnak a kereseti kérelme szerinti megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését, továbbá az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Megismételte, hogy ugyan az alapeljárás kezdetén az akkori jogi képviselőt az elsőfokú bíróság tájékoztatta a különleges eljárási szabályokról és a soronkívüliségről, azonban az ismételt tájékoztatás kiadását az elsőfokú és a másodfokú bíróság is elmulasztotta.

Hiányolta, hogy az ítélet sem tartalmazta a Pp.104/A.§-ának (4) bekezdésében írt figyelmeztetést arra vonatkozóan, hogy az ügy kiemelt jelentősége miatt, a soronkívüliségre tekintettel, a (2) bekezdés a) pontja értelmében az általános határidő-számítási szabályok a perben nem alkalmazhatók.

Ráadásul véleménye szerint „a mulasztás különösen arra tekintettel rendkívül súlyos, hogy az alperes által meghozott másodfokú ítélet kihirdetése kevesebb, mint 30 nappal előzte meg a törvénykezési szünet kezdő időpontját, így a felperes a felülvizsgálati kérelmének a törvénykezési szünet időtartamára tekintettel történt megnyújtásával akkor is elmulasztotta volna a benyújtásra rendelkezésre álló határidőt, ha mégis tudomást szerez arról, hogy 30 nap áll rendelkezésére a felülvizsgálati kérelem benyújtására. Ekként az alperes adminisztrációs hibájával megsértette a fegyveregyenlőség elvét, így a BH2012.1.14.-ben írt jogelvet, az Emberi Jogok Európai Bíróságának a ... ügyben hozott határozatában írtakkal ellentétes döntést hozott. Külön sérelmezte, hogy a bíróságokkal szemben nem alkalmaznak szankciót a mulasztásra.

Kiemelte, hogy a Pp.1.§-ában írtakkal ellentétben „sérülhetett a felperes pártatlan bírósági eljáráshoz való joga”, amikor a kártérítési per bírósága átvette az alperes álláspontját. Ezzel sérült az alperesnek az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdésében rögzített törvény előtti egyenlőség, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkében is megfogalmazott tisztességes eljáráshoz való joga.

Sérelmezte, hogy az alperesi mulasztásokat tudatosan irrelevánsnak nyilvánította a kártérítési per elsőfokú bírósága.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte helyes indokai alapján.

Hangsúlyozta, hogy nincs arra vonatkozó törvényi rendelkezés, hogy a megismételt eljárásban és a másodfokú eljárásban ismételten figyelmeztetni kellene a feleket a soron kívüli jellegre, illetőleg az ügy kiemelt jelentőségű volta.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényeket helyesen állapította meg, és túlnyomórészt helyes jogszabályok alkalmazásával helyes jogi következtetésre jutott. Érdemi döntése mindenben helytálló, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítéletábra kiegészíti a jogi indokolást a Ptk.349.§-ával, amelyre vonatkozó utalás az elsőfokú határozat indokolásából kimaradt, ugyanakkor nyilvánvaló, hogy azt az elsőfokú bíróság alkalmazta:

A Ptk.349-ának (1) bekezdése értelmében államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárításra alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette. Ugyanezen jogszabályhely (3) bekezdése értelmében ezeket a szabályokat kell alkalmazni a bírósági és ügyészségi jogkörben okozott kárért való felelősségre is, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

A felperes kétség kívül bírósági jogkörben okozott kár megtérítését kérte keresetében. A Pp.164.§-ának (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettség alapján a felperes károsultnak kell bizonyítania, hogy kára merült fel, ez okozati összefüggésben áll az alperes bírósági jogkörben tanúsított - akár aktív, akár passzív - magatartásával, annak mennyi az összege, és a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőséget igénybe vette. A bizonyítási teher szabályai szerint a károkozónak kell bizonyítani, hogy felróhatóság nem terheli, azaz a magatartás felróhatóságának vélelmével szemben kimentheti magát, ha úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A jelen esetben tehát a felperesnek kellett azt bizonyítania, hogy az alperesnek abból a mulasztásából, hogy csak a 16. napon küldte meg az iratokat az elsőfokú bíróságnak, 1.000.000 forint kára merült fel. A felperes azonban sem a kár felmerülését, sem az alperes magatartásával való okozati összefüggését, sem annak összegét nem bizonyította.

Vitathatatlan tény, hogy az alperes egy napot késlekedett. Az is tény, hogy - a felperes hivatkozásával egyezően - a fellebbezés elmulasztásának súlyos jogkövetkezménye van a Pp.237.§-a értelmében: ha a fellebbezés elkésztett, azt hivatalból el kell utasítani. Ugyanakkor a Pp.386/G.§-a azt mondja ki csupán, hogy a másodfokú eljárás befejezése után az iratokat a bíróság legkésőbb 15 napon belül megküldi az elsőfokú bíróságnak, és az elsőfokú bíróság közli a felekkel a határozatot. E határidő elmulasztásához azonban a törvény jogkövetkezményt nem fűz.

A felperes tulajdonképpen abban látta kára bekövetkezését, hogy a felülvizsgálat 30 napos határidejét elmulasztotta a soronkívüliségre vonatkozó tájékoztatás hiánya miatt, nem is a 16. napon való kézbesítésből kifolyólag. E hivatkozás ugyanakkor nem foghat helyt, hiszen már az alapeljárásban eljáró elsőfokú bíróság megadta a tájékoztatást a feleknek a 27.P.26.844/2010/18. sorszámú végzésével. E végzés a

felperes jogi képviselő részére szabályszerűen kézbesítésre került 2011. augusztus 1. napján. Az ismételt tájékoztatás kötelezettségét a Pp. nem írja elő. Az eljárás pedig nem vesztette el soron kívüli jellegét a keresetleszállítására figyelemmel sem. Erre mutatott rá a Kúria Pfv.I.21.626/2013/3. számú határozatában, hivatkozva a BH2013.220. számú eseti döntésre is.

A felperesnek a jogszabály szerint nyitva álló 30 napos felülvizsgálati határideje nyilvánvalóan megvolt, azt önhibájából mulasztotta el. A jogi képviselővel eljáró feleket eljárási jogaikról nem kell külön tájékoztatnia a bíróságnak. A törvényi határidőket a jogi képviselőnek a Polgári perrendtartásból kell ismernie. Jogi képviselő váltás esetén az ügyfélről, illetőleg a korábbi jogi képviselőtől kell tájékozódnia az új képviselőnek az ügy addigi menetéről; ismételt tájékoztatást a bíróságnak kiadnia nem kell.

Mindemellett rámutat az ítéletábra arra: a felperes tévesen értelmezi a soron kívüli ügyekben a határidő-számítást. A törvénykezési szünet a soron kívüli ügyek határidejébe beleszámít oly módon, hogy a törvénykezési szünet ideje alatt is telik a határidő a Pp.104/A.§-ának (1) és (2) bekezdéséből következően. A bíróság ugyanis a soron kívüli ügyekben a törvénykezési szünetben is dolgozik. Ekként a felperesnek a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére nyitva álló 30 napos határideje nem rövidült azzal, hogy a törvénykezési szünetben vette át a felperesi jogi képviselő a másodfokú határozatot.

Ügyszintén félreértelmezi a felperes a Pp.1.§-ában, valamint az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdésében írt fegyveregyenlőség elvét. A jelen kártérítési per alapjául szolgáló eljárásban a felperes és a alperes neve nem mellérendelt felek voltak, hiszen abban az ügyben a alperes neve bíróságként járt el. A alperes neve legfeljebb a jelen ügyben lehet a felperessel azonos ügyféli státuszban. A fegyveregyenlőség elve kizárólag a felek egymás közötti viszonyában értelmezhető. Az a körülmény azonban, hogy az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék az alperes álláspontját fogadta el, nem sérti a fegyveregyenlőség elvét. Az ellenkező felfogás azt eredményezné, hogy a bírósági eljárásban egyik fél sem lehetne teljes egészében pernyertes, hiszen, ha a felperesnek igényét és annak jogi alapját találja megalapozottnak a bíróság, az is sértene a fegyveregyenlőség elvét.

Rögzíti az ítéletábra továbbá azt a tény, hogy a felperes az 1.000.000 forint vagyoni kárának mibenlétét, annak egyes tételeit, nem határozta meg, felmerülésének ténylegességét nem bizonyította. Csupán utalt arra, hogy ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmét befogadta volna, úgy 300.000.000 forintba lehetett volna pernyertes. Ezt azonban bizonyossággal állítani nem lehet, és ebből nem következik az 1.000.000 forintos vagyoni kárának felmerülése. A következetes bírói gyakorlat szerint el kell utasítani a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti keresetet akkor is, ha a kár felmerülését és konkrét összegét bizonyítja a felperes, azonban az nem áll okozati összefüggésben a felperes által állított jogellenes magatartással (Győri Ítéletábra Pf.I.20.443/2008/5., Legfelsőbb Bíróság Pf.9.20.479/2005/3., Pfv.V.20.967/2009/5., Pfv.III.20.158/2010/9., Pécsi Ítéletábra Pf.III.20.326/2004/4.).

Megjegyzni az ítéltábla, hogy a felperes legfeljebb a Pp.2.§-ának (3) bekezdése esetén, az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással tarthatna igényt méltányos elégtételt biztosító kártérítésre az alperes késedelme miatt. Ugyanakkor a fent kifejtettek szerint nem mutatható ki, hogy a felperest az alperes magatartásával okozati összefüggésben kár érte. A felperes ugyanis nem abból eredően szenvedett kárt, hogy lerövidült a felülvizsgálat általános szabályok szerinti 60 napos határideje 30 napra, hanem abból, hogy a felperes nem vette figyelembe a már korábban kiadott tájékoztatást. Az alapügyben eljáró alperes egy napos mulasztásának legfeljebb ez lehetett volna a szankciója; kimutatható kár hiányában azonban ez a jogcím sem állna meg.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján a sikertelenül fellebbező felperes köteles viselni a per tárgyi illetékfeljegyzési jogos volta (Itv.62.§ (1) bekezdés g) pontja) szerint feljegyzett 8 %, azaz 80.000 forint eljárás illetéket külön felhívásra a Magyar Állam javára.

Az alperes ugyan fellebbezési ellenkérelmet előterjesztett, azonban perköltségigénnyel nem élt, ezért arról a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

P é c s , 2015. november 9.

. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró